

"Allah bir kulu sevdiği vakitte,.. Onu kadınla ve evlâd ile meşgul ettirmez." hadisi ile "İzdivaç ediniz, çoğalınız; ben kıyamette sizin kesretinizle iftihar edeceğim." hadisini nasıl telif etmek gerek; evlilik ve hizmet açısından değerlendirir misiniz?

Evlenmenin, kişinin durumuna göre **farz, mekruh, sünnet, mubâh** ve **haram** yönleri vardır. Mesela, kişi geçimsiz biri ise ve dahası ailesine haram yedirecekse, böyle bir kimsenin evlenmesi mekruh sayılmıştır.

Haram yiyen bir kişi bu durumundan ötürü hesaba çekileceği gibi, böyle birinin başkasının kızına ve ondan doğacak çocuklara haram yedirmesi de haramdır. İşte bu durumda olan bir kişinin evlenmesi, bir kısım ulemâya göre en azından tahrimen mekruh sayılmıştır.

Kişinin mâli imkânı var ve zina korkusu yoksa onun evlenmesi sünnettir.

Zinaya düşme ihtimâli olan kişinin evlenmesi ise farzdır. Bu itibarla evliliğin hükmü şahısların durumuna göre değişmektedir.

Hz. İsa (as) ve Hz. Yahya (as) evlenmemişlerdir. Hz. İsa (as) ve Hz. Yahya (as) gibi imana hizmet eden, ahlaksızlığa sapmamış, daha tertemiz bir hayli bekâr vardır.

Evet, bu mevzu şahıslara göre değişmektedir. Mutlak bir şey söylemek oldukça zordur. *Kimisi evlenmeden âlâ-i illiyyine çıkar, kimisi evlenerek âlâ-i illiyyine çıkar. Kimisi evlenmez esfel-i safiline sukut eder, kimisi evlenir esfel-i safiline sukut eder.*

İzdivaç yapan bir kısım erkeklere, evlendikten sonra nefsin kadınlara olan alâkasının kesilip kesilmediğini, evliliğin bu meseleye bir çare olup olmadığı sorulduğunda, onların vermiş olduğu cevaplardan, izdivacın günahlara karşı bir sûtire olduğu sonucu çıkmaktadır.

Ancak, hedefi ve gâyesi olmayan izdivaçlar, niyetsiz ameller gibi bereketsizdirler. *Gâye olmayınca bazen dinine, diyânetine bakılmadan hiç tanınmayan birisiyle sırf boyuna posuna ve cismâniyetine bakılarak evliliğe benzeyen bir araya gelmeler, uhrevî derinliğinin olmaması yanında, çok defa imtizaçsızlıklar ve geçimsizliklerle sonuçlanır.*

Hele bir de, Kur'ân'a inanan ve inanmayan, Resûlullah'ı (asv) tanıyan ve tanımayan iki kişi bir araya gelmişse... Aileler arasında inanma ve inanmama açısından zıt düşünceler söz konusu ise, dinî, fikrî sürtüşmeler kaçınılmaz olur ve telâfisi imkânsız

uyuşmazlıklar baş gösterir.

"Gayeli izdivaç," enine-boyuna düşünülerek, hissin yanında aklî-mantıkî olan izdivâçtır ve evlenmede **"maksat"** düşünülerek hareket edildiğinden ailede huzur vardır. Neticesi düşünülmeden ve bir gâye gözetilmeden yapılan evliliklerin neticesinde ise, değişik sıkıntılar söz konusudur. Böyle bir yuvada, aile fertleri sürekli huzursuzluk yaşarlar.

Bu meselelerin içine hiç girmeyenlere gelince, bunlar çok fazla bir şey bilmezler. **"Böyle başladık gidiyoruz"** der ve sâfiyane yürür, giderler.

İlgili hâdis-i şerife gelince; Deylemî'den (r.a.) mervi hâdis-i şerif meâli:

"Allah bir kulu sevdiği vakitte onu Zât-ı Uluhiyetine hizmet etmek için seçer. Onu kadınla ve evlâd ile meşgul ettirmez." (1)

Bu, bâhusus hicretin 200 senesinden sonra içindir. Çünkü bir de

"200 senesinden sonra en hayırlınız zevce ve veledi olmamakla yükü hafif olanınızdır."

hâdis-i şerif'i vardır. Bu hâdis-i şerif ile **"İzdivaç ediniz, çoğalınız. Ben kıyamette sizin kesretinizle iftihar edeceğim."** hâdis-i şerif'i arasında tenâkuz yoktur. Şöyle ki:

Nikâhlanmayı emreden hâdis-i şerif, şartları hâiz olanlara, nikâhtan dolayı mücâhedeyi terketmeyenlerdir. Yukarıdaki hâdis-i şerifler ise, şartları hâiz olmayan ve dini uğrunda mücâhedeyi, evlenmekten dolayı terk edenlerdir.(2)

(1) bk. Deylemî, Firdevsu'l Ahbar, I, 310; Kenzul Ummal, h. no: 30789; İbn Cevzi, Mevzuat 2/278

(2) bk. Levamiü'l-Ukul Şerhi, I/173.

İlave bilgi için tıklayınız:

[Bekârlık mı, yoksa evlilik mi daha hayırlıdır?](#)